

ENTER

ENTER

ทดลองอ่าน

ENTER

I'M NOT A KILLER

ทดลองอ่าน

ENTER

ทดลองอ่าน

ไอ้คน ฆ่า มือใหม่

殺手
世界

孤泣 Gu Qi เขียน
scimmietta แปล

8

ENTER

ทดลองอ่าน

I'M NOT A KILLER

殺手世界

โลกนักฆ่า 08 : I'm Not a Killer

孤泣 Gu Qi เขียน scimmietta แปล

《殺手世界 08 : I'm Not a Killer》孤泣 (Gu Qi) 著

Copyright © Feel Co., Ltd. (青馬文化事業出版有限公司)

Thai translation copyright © 2019 Jamsai Publishing Co., Ltd.

Thai edition arranged through Pelican Media Agency Ltd., Taiwan

All rights reserved

สงวนลิขสิทธิ์ตามพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. 2537

เลขมาตรฐานสากลประจำหนังสือ ISBN 978-616-06-2522-2

ภาพประกอบปก Nor Gal / Shutterstock.com

จัดพิมพ์โดย

ENTER

สำนักพิมพ์เอ็นเทอร์บู๊คส์

285/33 ถนนเจริญสุขนิทวงศ์ แขวงบางขุนศรี

เขตบางกอกน้อย กรุงเทพฯ 10700

โทรศัพท์ 0-2840-4800 โทรสาร 0-2840-4801

อีเมล editor@enter-books.com

เว็บไซต์ www.enter-books.com

จัดจำหน่ายทั่วประเทศโดย

บริษัท อมรินทร์ บู๊ค เซ็นเตอร์ จำกัด

108 หมู่ที่ 2 ถนนบางกรวย-จตุรนต์

ตำบลมหาสวัสดิ์ อำเภอบางกรวย จ.นนทบุรี 11130

โทรศัพท์ 0-2423-9999 โทรสาร 0-2449-9561-3

เว็บไซต์ www.naiin.com

ราคา 189 บาท

พิวบบ

กระดาษปกนอมสายตา

ห้องโถงสายตาคุณ

www.greenread.com

คำนำ

เรื่องหนึ่งที่ 'โลกนักฆ่า' ย้ายอยู่เสมอ นั่นคือเรื่องของพวกพ้องและมิตรสหาย เพราะหากอยู่ลำพังคนเดียว เหล่านักฆ่าทั้งหลายคงไม่อาจยืนหยัดกันมาได้ จนถึงวันนี้ อันที่จริงไม่ใช่แค่เฉพาะใน 'โลกนักฆ่า' เรื่องราวบนโลกนี้มีมากมายเหลือเกินที่บอกเล่าถึงความสำคัญของคำว่าเพื่อน และพาเราไปค้นหานิยามของคำนี้ในแบบฉบับของเราเอง แน่่อนว่าการกล่าวเช่นนี้ย่อมแปลว่ามีการบอกเล่าถึงเรื่องราวของเพื่อนมาแล้วเนิ่นนาน จนคำนี้ได้ขาดความสดใหม่ อันน่าตื่นตาไปเสียแล้ว ทว่าการที่มันยังคงถูกเล่าซ้ำแล้วซ้ำอีกจนถึงวันนี้ ย่อมพิสูจน์ได้แล้วว่าคำว่า 'เพื่อน' ไม่เคยเก่าเกินไปเลย

ขอให้นักอ่านทุกท่านบันเทิงใจไปกับเรื่องราวของเพื่อนพ้องมือสังหารที่ไม่เคยล้าสมัยใน 'โลกนักฆ่า' เล่มนี้

สำนักพิมพ์เอ็นเธอร์ปรีส์

ประวัตินักเขียน

孤泣 Gu Qi หรือกุชี่ แปลตามตัวอักษรหมายถึงร้องไห้ลำพัง

ชอบจินตนาการและชอบขีดเขียน

สนุกกับการออกหักแต่ก็ไม่อยากสูญเสีย

กลัวความโดดเดี่ยวแต่ก็ชอบอยู่คนเดียว

เรื่องความรัก เข้าใจอยู่ว่าหากไม่รู้จักตัดใจก็จะทำให้ใจไม่เป็นสุข
กระวนกระวาย จึงกำลังพยายามศึกษาวิธีการอยู่

เรื่องการใช้ชีวิต เข้าใจดีว่าการทำสงครามเพื่อสร้างสันติภาพนั้น
ไม่ถูกต้อง แต่ก็เปลี่ยนแปลงอะไรไม่ได้อยู่ดี จึงจะใช้ตัวอักษรและ
ถ้อยความแทรกซึมเข้าไปในโลกของพวกเขาคุณและพวกเรา ใช้เวลาทั้งชีวิตนี้
สร้างโลกอีกใบหนึ่งขึ้นมา

ยินดีต้อนรับสู่โลกของกุชี่

FB Page : lwoavie1

Official Website : www.lwoavie.com

จากใจนักแปล

แวนดาคุชีพเพิงหัก...หักตรงกลางเลยอะ หักไม่เกรงใจเล่ม 9 ที่ยังต้อง
ปั่นต่อในคืนนี้บ้างเลย หักได้แล้งน้ำใจสินดี!

ไม่เป็นไร เอาภาวตราข้างติดแก้ขัดไปก่อนก็ได้...แต่สำหรับคนสายตาสั้น
หำร่อย การใช้การว้อนซ่อมแวนด้วยตาเปล่าในยามค่ำคืนไม่ใช่ความคิดที่ดีนัก

ไม่เป็นไร ไปเอาแวนสำรองอันเก่ามาใส่ซ่อมแวนปัจจุบันก็ได้!...
แต่การคุ้ยหาแวนสำรองซึ่งซุกอยู่ไหนจำไม่ได้แล้วด้วยตาเปล่าในยามค่ำคืน
ก็ไม่ใช่เรื่องง่ายเช่นกัน

หาอะไรยังใส่แวนหาได้ แต่หาแวนนี้...หายากกว่าเงินก็แวนนี้แหละอะ!

กว่าจะหาแวนเจอก็เหงื่อแตกจนต้องอาบน้ำใหม่ แถมแวนเก่าเลนส์ก็
เลื่องงงเหลือง เหลืองแบบ เหลืองกว่านี้ก็ RGB (255, 255, 0) แล้วละ

ไม่เป็นไร ถือซะว่าโลกกำลังเปิดโหมดถนนสายตาก็ได้!

scimmietta

สำนักพิมพ์เอ็นเธอร์บุ๊กส์ ขอร่วมเป็นส่วนหนึ่ง
ของการสร้างวัฒนธรรม 'การอ่าน' ให้เกิดขึ้นในสังคมไทย

ร่วมพูดคุย เสนอแนะ กับนิยายเอ็นเธอร์บุ๊กส์ได้ที่

www.enter-books.com หรือ

www.facebook.com/enterbooks

บทนำ

ขณะที่ 'พันธมิตรองค์กรนักฆ่า' และ 'สมาคมซาเซิง' กำลังฆ่าฟันกันอยู่ในไซแอนซ์ปาร์ก 'พวกเขา' ก็กำลังเพลิดเพลินอยู่กับการแสดงฉากนี้

"ไม่เลวเลยจริงๆ ฉันชอบหุ่นน้อยที่ชื่ออ้ายนั่น" หญิงผู้มีรอยสักลายเส้นประใต้ดวงตาและรอยสักรูปไม้กางเขนที่หางตาซ้ายมองหน้าจอขนาดใหญ่ขณะเอ่ย

หน้าจอขนาดใหญ่แบ่งเป็นจอย่อยๆ ที่ฉายภาพแสดงสถานการณ์การต่อสู้ในจุดต่างๆ ของไซแอนซ์ปาร์ก

"ฉันชอบนักฆ่าจีนสองคนนั้นมากกว่า ภูมิง่ฝานกับภูนี่เทียน" ชายผู้ย่อผมเป็นสีชมพูและสีฟ้าอ่อนเอ่ยพลางลูบตุ้มหูของตัวเอง "คนหนึ่งชะตาสามัญ คนหนึ่งขึ้นพลิกลิขิตฟ้า! เบ๊รยวดี!"

"เอาจริงๆ แค่นี้ดูอยู่ตรงนี้สนุกตรงไหน มีใครสนใจจะไป... 'เข้าร่วม' กับฉันมั๊ย" ชายสีหน้าไร้อารมณ์คนหนึ่งเอ่ย

เขาคือนักฆ่าผู้ชอบแสวงหาความก้าวหน้า เคยเป็นคนของ

องค์กรนักฆ่า จากนั้นก็ออกจากองค์กร ไปหาความก้าวหน้าในตลาดที่ใหญ่กว่าเก่า...สมาคมจงชาสาขาซอยปักกิ่ง ตอนนี้เขาเลือกไปจากสมาคมจงชามาอยู่ 'ที่นี่'

เขาจะเข้าร่วมกับองค์กรที่ใหญ่ขึ้นเท่านั้น และองค์กรปัจจุบันก็ไม่ได้ดีด้อยกว่าองค์กรนักฆ่าหรือสมาคมจงชาเลย

เขาก็คือผู้ที่สังหารสื่อฮวง...ไม่ซางเปย

"ฮ่า ฉันสนใจ" ชายที่บนแขนสลักลายไม้กางเขนกระโดดลงจากที่สูง แล้วเอ่ยว่า "ออกเดินทาง ณ บัดนี้!"

"เป้ย นายใจร้อนกว่าฉันอีกนะเนี่ย" ไม่ซางเปยมองเขา "บอกก่อนนะ กลุ่มที่ชื่อ 'หรัน' นั้นเห็นฉันเป็นศัตรูคู่อาฆาต เพราะฉันฆ่าเพื่อนของพวกเขา มัน นายจะยืนอยู่ข้างเดียวกับฉัน?"

"ฉันไม่มีจุดยืนหรอก หอะอะไรที่มันสนุกๆ ก็พอ" เขาผู้รูปลักษณ์ประหนึ่งพระเอกละครเกาหลีตอบๆ เสื้อผ้าบนตัว "ฮิ นายก็อาจกลายเป็นศัตรูฉันได้เหมือนกันนะ"

"ดีมาก จะรออะไรอีกล่ะ"

พวกเขาสองคนเตรียมก้าวออกจากห้องมืดสลัว

"จริงสิ พี่ชิวจวิน (งดงามหมดจด) อย่าลืมถ่ายทอดภาพพวกเรามั่งนะ" ชายที่ชื่อเป้ยเหลียวกลับมาเอ่ย "แล้วคอยดูฉันแสดงด้วย!"

ชายท่าทางเกลี้ยกล่อมคนหนึ่งดันแว่นตาพลางพยักหน้ารับคำว่า "อืม ไว้ฉันแฮกระบบดาวเทียมเพิ่มอีกที่ ถึงตอนนั้นแม้แต่ชนตานายก็จะปรากฏอยู่บนจอแบบชัดปะ๊ะ"

"แจ้งไปเลย"

แล้วเป้ยกับไม่ซางเปยก็ออกจากห้องไป

สามคนที่เหลือนั่งดูภาพจากมุมต่างๆ ต่อ

"ไม่ละ ไม่ต้องพูดฉันก็ได้ว่าเขาจะลงมือเล่นงานคนพวกนั้น แล้วเปี่ยละ พวกนายคิดว่าเขาจะทำยังง" ผู้หญิงถามขึ้น

"เลือกทางไหนผลลัพธ์ก็เหมือนกันไม่ใช่หรอ" ชายหัวขมพุดสมฟ้าเอ่ยยิ้มๆ "เสียตายชะมัด คนละชั้นกันเลย ที่จริงพวกเขานะกระทั่งจะเป็นศัตรูพวกเรากียัง...ไม่ได้"

"ก็จริง" ชายที่ถูกเรียกว่าพี่ชิววินก็แอบยิ้มเช่นกัน "ก็ถือซะว่าเก็บข้อมูลเพิ่มก็แล้วกัน ถือว่าช่วย 'คนคนนั้น' เก็บข้อมูล"

นอกจาก 'พันธมิตรองค์กรนักฆ่า' และ 'สมาคมซาเซิง' ขุมอำนาจใหม่ก็ปรากฏขึ้นมา

พวกเขาถือกลับยิ่งกว่านักฆ่าเพราะมีสมาชิกไม่มาก ทว่าแต่ละคนต่างเป็น 'นักลอบสังหาร' ผู้่น่ากลัวที่ทำการใหญ่ได้

พวกเขาแฝงตัวอยู่ในโลกซึ่งถือกลับยิ่งกว่าองค์กรนักฆ่า ไม่มีจัดอันดับและไม่มีใครรู้ถึงการมีตัวตนอยู่ของพวกเขา ก็อย่างกฎข้อหนึ่งของนักฆ่าว่าไว้...

'นักฆ่าจะดูเหมือนนักฆ่าไม่ได้'

นอกจากนี้พวกเขายังมีความสามารถบางอย่างที่มากกว่านักฆ่าคนอื่น เป็น 'ศักยภาพพิเศษ' ที่มนุษย์ทั่วไปไม่มี

กลุ่มซึ่งรวมไม่ซางเปยแล้วมีสมาชิกแค่เจ็ดคนนี้ บนร่างของแต่ละคนต่างมีรอยสักรูปไม้กางเขน ชื่อกลุ่มมีเพียงพยางค์เดียว...

'นี่ (ต่อต้าน)'

พวกเขาคือ 'เครือข่ายลอบสังหาร' ที่เร้นลับกว่าองค์กรนักฆ่า เป็นขุมกำลังซึ่งอยู่ใต้ดินยิ่งกว่ากลุ่มนักฆ่าไหนๆ...

พวกเขามีตัวตนอยู่ในมุมใดมุมหนึ่งของโลกมาตลอด ไม่ซางเปยขึ้นไปนั่งบนรถอาวดีที่ทีเอสซีขาวของเป้ย

"นายตัวเบ้อเริ่มขนาดนี้ ทำไมซื้อรถสองประตูวะ" ไม่ทางเปยนั่งแล้วอีต๊ดนิดหน่อย

"เธอเคยบอกว่าชอบรถนี้" เป้ยอธิบายสั้นๆ

" 'เธอ'? คนที่เกี่ยวข้องกับฉายาของนาย?"

"อืม" เขามองตุ๊กตาที่ตั้งอยู่บนน้ำรถ "ทรยศ"

ฉายานักฆ่าของเขาคือ... 'เป้ยปั่น' (คู่ของเป้ย)

'เป้ย' มาจากเป้ยเป้ยชื่อของผู้หญิงที่ไปจากเขาแล้วคนนั้น

นักฆ่าทุกคนต่างก็มีเรื่องราวของตัวเอง

เขาเหยียบคันเร่ง มุ่งหน้าไปไซแอนซ์ปาร์ก

...

..

.

เดียวก่อน มีเจ็ดคนไม่ใช่หรือ ทำไมตอนนี้ถึงมีแค่...ห้าคนล่ะ

'คลังข้อมูลโลกนักฆ่า'

หน่วยงาน : นี้

ชื่อ-สกุล : ไม่แน่ชัด

ฉายา : เป้ยปั่น

อาชีพเดิม : ไม่แน่ชัด

ส่วนสูง : 188 เซนติเมตร

ข้อมูลโดยสังเขป : ชายผู้สักรูปไม้กางเขนไว้บนแขน รูปลักษณะเหมือนพระเอกละครเกาหลี ณ ตอนนี้อยู่แค่ฉายา 'เป้ยปั่น' แผลงมาจากคำว่า 'ทรยศ' (เป้ยปั่น) ส่วน 'เป้ย' คือผู้หญิงที่เขารักอย่างลึกซึ้ง รถสุดที่รักคืออาวดีทีทีเอสสีขาว อย่างอื่นไม่แน่ชัด

'คลังข้อมูลโลกนักฆ่า'

หน่วยงาน : นี่

ชื่อ-สกุล : ไม่นั่ง

ฉายา : ไม่นั่งเปย

อาชีพเดิม : ทหารเวียดนาม

ส่วนสูง : 185 เซนติเมตร

ข้อมูลโดยสังเขป : ชาวเวียดนามเชื้อสายจีน เคยเป็นทหาร
สีหน้าไร้อารมณ์ ไม่ชอบพูด วิถีฆ่าโหดเหี้ยม เข้าร่วม
องค์กรนักฆ่าได้ไม่นานก็เลื่อนอันดับด้วยความเร็วติดจรวด
ต่อมาารู้สึกว่าอยู่ในองค์กรนักฆ่าไม่มีโอกาสโตจึงออกจาก
องค์กรไปเข้าร่วมกับสมาคมงูซาซาบักกิ่งซึ่งใหญ่กว่าและ
ได้เลื่อนอันดับด้วยความเร็วติดจรวดเช่นเดิม ปัจจุบันเขาเป็น
สมาชิกของ 'นี่' มีอาภรณ์หนึ่งที่เรียกว่า 'มาซิคลิม (M)'
ผู้ชื่นชอบความเจ็บปวดทรมาน

'น่าเสียดาย คนละชั้นกันเลย กระทั่งจะเป็นศัตรูกับเราก็คงไม่ได้'

บทที่ 1

เกมยึดพื้นที่

Occupation Game

(1)

ตารางอันดับนักฆ่ารวม

ชื่อย่อ 'ตารางลีกใต้ดิน' (LEAGUE RANKINGS)

ครั้งที่ 1

อันดับ 1 เหวยเน่ยตี้ - เทียนยวนเจิง

อันดับ 2 ซื่อหวังเจ้อ - องค์กษัตริย์

อันดับ 3 ต้วนเหิงหลง - สมาคมซาเซ็ง

อันดับ 4 เฉินต้าเหวิน - สหคัมฉ่างสังหาร

อันดับ 5 อาสะ ซึกิโยมิ - สมาคมโคเมะ

อันดับ 6 ซื่อสือสยง - สมาคมซาเซ็ง

อันดับ 7 โยรู โฮเตริ - สมาคมโคเมะ

อันดับ 8 กุอิงเสวี่ - หรัน

อันดับ 9 เฟิง - องค์กษัตริย์

อันดับ 10 มั่นอวี๋ - สมาคมซาเซ็ง

เกมยึดพื้นที่

เอาชนะคู่ต่อสู้ในเวลาที่กำหนดเพื่อยึดพื้นที่

อาคารสองดับเบิลยู 'ศูนย์ชีวสารสนเทศ' ภาควิชาสมาคมซาเซ็ง
ได้พื้นที่

เป่ยกู จูเก๋อจู่ กุอิงเสวี่ และเฟิงอวี๋ สมาชิกทั้งสี่ของกลุ่ม 'หรัน'
ซึ่งอยู่ฝ่าย 'พันธมิตรองค์กษัตริย์' มาถึงอาคารสองดับเบิลยู
ศูนย์ชีวสารสนเทศ โดยเป่ยกูเอาชนะขงหลงผู้ได้ครอบครองบุคลิก

ของช่วงหลง ส่วนจูเก๋อจื๋ยสังหารจื๋ยเฟินเสียผู้ครอบครองบุคลิกของ
จื๋ยตยงเสียพ่อของเขา

ยังมีพี่น้องตระกูลหลิงแห่งสมาคมซาเซิง มันอวี่ชุยกับซือสื่อตยง
ถูกกู้อิ่งเสวี่และเฟิงอวี่ลั่ม เดิมทีพื้นที่ส่วนนี้ควรตกเป็นของ
'พันธมิตรองค์กรนักฆ่า' ทว่าน่าเสียดายที่ในตอนท้ายเงินด้าเหวิน
จาก 'สหคามล่างสังหาร' ซึ่งสังกัด 'ภาคีสมาคมซาเซิง' โผล่มาจับตัว
พวกเปยคุไป สมาคมซาเซิงจึงยึดพื้นที่ได้สำเร็จในเวลาที่กำหนด

ห้าต่อสี่ไม่ยุติธรรมหรือ

ใช่ โลกนี้มันก็ไม่เคยมีอะไร 'ยุติธรรม' อยู่แล้ว โดยเฉพาะอย่างยิ่ง
ในโลกนักฆ่า

อาคารเก้าดับเบิลยู 'ศูนย์ไปโอเทคหนึ่ง' ภาคีสมาคมซาเซิงได้พื้นที่
การศึกษาในอาคารเก้าดับเบิลยูค่อนข้างเรียบง่าย กูมิ่งฝานและ
กู่หนีเทียนซึ่งองค์กรนักฆ่าเชิญมาจากสมาคมจงซาเป็นฝ่ายมีชัย พวกเขา
เอาชนะโยโต มูรามาสะผู้ได้รับการเพิ่มบุคลิกของเทียนซังเหรินเจียน
และคิไซ มาซามุเนะผู้ได้รับการเพิ่มบุคลิกของทานจี้เทียนจื๋ย

'พันธมิตรองค์กรนักฆ่า' ยึดพื้นที่อาคารเก้าดับเบิลยูได้อย่างราบรื่น

อาคารสิบหกชื่อ 'ฮาร์เบอร์วิวสอง' พันธมิตรองค์กรนักฆ่าได้พื้นที่
หลังจื่อเฉวี่ยนผู้เป็นสมาชิก 'หรุ่น' เอาชนะโยรุ โฮเดริแห่ง
'สมาคมโคเมะ' ผู้ได้รับการเพิ่มบุคลิกของเทียนอ้อ เสียตายที่ซุนเทียนเซิง
เพื่อนของเขากลับโดนอาสะ ซึคิโยมิผู้ได้รับการเพิ่มบุคลิกของหลิวอี้เตา
สังหาร ขณะที่หลังจื่อเฉวี่ยนบาดเจ็บสาหัส อาสะ ซึคิโยมิกำลังจะ
ลงมือฆ่าเขาทั้งไปพร้อมกันนั้น เคราะหัดที่ชื่อได้หลังเข้าปรากฏตัวขึ้น

ทันเวลา 'เกลี้ยกล่อม' ให้อาสะ ซึคิโยมิถอย และเนื่องจากชื่อได้หลงเข้า
เป็นนักฆ่าสังกัด 'พันธมิตรองค์กรนักฆ่า' ดังนั้นสุดท้ายแล้วอาคาริบหก็
จึงถูก 'พันธมิตรองค์กรนักฆ่า' ยึดครอง

ทางจักรยานอ่าวโทโล ภาคีสมาคมซาเซิงได้พื้นที่

ผลการประลองระหว่างซาอันไห่ให้นักฆ่าจากจีนแผ่นดินใหญ่
ผู้ได้รับเชิญให้เข้าร่วม 'ภาคีสมาคมซาเซิง' และฉีเฟิงตี้ผู้ได้รับเชิญจาก
'พันธมิตรองค์กรนักฆ่า' คือ...ซาอันไห่ผู้ได้เพิ่มบุคลิกของคนที่แข็งแกร่ง
ที่สุด...เซียวจางเหรินชิงพลิกจากแพ้เป็นชนะได้สำเร็จ พล้งอันลี้กล้า
เกินหยั่งถึงของเขาจะส่งผลอย่างยิ่งต่อผลการศึกในอนาคต

อาคาริบหก็ 'ศูนย์เทคโนโลยี' พันธมิตรองค์กรนักฆ่าได้พื้นที่

เดิมทีเป้าอวีจิงและซุ่ยหุน ไหจากสมาคมนซาเซิงได้เปรียบทุกประตุ
เพราะคนขององค์กรนักฆ่าอย่างกาแลนดส์ไต้ลเสียชีวิต ส่วนเพ็งก็
บาดเจ็บสาหัส แต่ในช่วงวิกฤตที่สุด อ้ายก็ปรากฏตัวขึ้นและช่วยน้องสาว
ของตัวเองไว้ ขณะเดียวกันก็ล้มเป้าอวีจิงและซุ่ยหุน ไหได้ทั้งสองคน
แม้ว่าอ้ายจะไม่ได้อยู่ในรายชื่อผู้ร่วมศึก ทว่าเธอเป็นนักฆ่าที่อปเห็น
ขององค์กรนักฆ่า ดังนั้นสุดท้าย 'พันธมิตรองค์กรนักฆ่า' จึงได้พื้นที่
อาคาริบหก็

ถึงตอนนี้ 'พันธมิตรองค์กรนักฆ่า' ขึ้นนำ 'ภาคีสมาคมซาเซิง'
อยู่สามต่อสอง ทว่าเกมยึดพื้นที่ในคืนนักฆ่าครั้งนี้เพิ่งแสดงไปเพียง
หนึ่งในสามเท่านั้น นักฆ่ามือดีอีกหลายคนยังไม่ได้ออกโรง สถานการณ์
การศึกในอนาคตยังไม่อาจคาดเดาได้

แน่นอนว่านักศึกษาที่ถูก 'จัด' ให้เข้าร่วมศึกนี้ส่วนใหญ่ไม่รู้ว่าตนกำลัง ถูกหลอกใช้ให้ทำเงินก้อนโตในเกมการพนัน แต่ละคนต่างก็มีเหตุผลของตัวเองให้จำต้องสู้ เช่นพวกเป่ยคูคิดหาตัวนักศึกษาที่สังหารเพื่อนมาแก้แค้น นักมาบางคนก็ทำเพื่อพิสูจน์ฝีมือตัวเอง นักมาบางคนก็ทำไปเพียงเพื่อ... 'ความสนุก'

ขณะเดียวกัน ขุมอำนาจที่เร้นลับยิ่งกว่า 'องค์กรนักศึกษา' ก็กำลังจะเผยตัว กลายเป็น... 'ขุมอำนาจใหม่'

ศึกนักศึกษาครั้งนี้จะยืดเยื้อต่อไปเรื่อยๆ จะต้อง...

น้องเลือดต่อไป

'คุณนะจะไม่เคยไขศรร้ายหรอก คุณก็แค่มีชีวิตอันพลิกผัน'

(2)

ส่วนหัวของเฟิงอวีถูกตัดขาด เสียบอยู่บนไม้ภูผิน

ใบหน้าของเขายังคงมีรอยยิ้ม ผิวสีแทนขับให้ฟันขาวๆ ของเขา ยิ่งเด่นชัด ทว่ารอยยิ้มนี้ผิดแผกเต็มที่ ให้ความรู้สึกเหมือนเป็นรอยยิ้มที่ถูกบังคับให้ยิ้มออกมา เป็นรอยยิ้มที่ถูกจับแฉะเอาหลังจากตายไปแล้ว

ส่วนที่ด้านซ้ายของเขาก็คือ... จูเกอจู่ย

ในกองเนื้อเน่าที่ถูกบดและยังพอมองเห็นเส้นสีแดงสด เล็บไม้ได้โดนบดแหลกไป มันเคยเป็นส่วนหนึ่งบนร่างกายของผู้หญิงคนนั้น

เป็นส่วนหนึ่งของ... กูอิงเสวี่

และในปากของผู้ชายที่อยู่ด้านข้างเธอคนนั้นกำลังอมอวัยวะเพศของตัวเองที่โดนหั่นออกมาเอาไว้ เขาคือ...

เปยคุ

อีกด้านชายผู้กำลังกินอย่างตะกุ่มตะกมไม่ได้สนใจสิ่งอื่นใด
เพียงก้มหน้าก้มตากินเครื่องในของซากศพลูกเดียว

เขาทำเสียส্তুทหฐุเลศของตนและหมดแล้ว เปรอะเลือดที่ทั้งเหม็น
ทั้งคาว

ชายผู้กำลังกินเนื้อเน่ารากับสุนัขตัวหนึ่งคนนี้ คือชายผู้เคยครอง
อันดับหนึ่งในตารางจัดอันดับนักฆ่ามาโดยตลอด...

ชื่อหวังเจ่อ

...

..

.

ณ ชั้นบนสุดของอาคารสองดับเบิลยู ศูนย์ข่าวสารสนเทศ

"อย่าแหม่งเอ๊ย! ฮ่าๆ เขียนได้ดี! เปยคุ แก่เขียนดีมาก! พวกแก
ทุกคนไปตาย!" เขาอ่านเรื่องที่ผมเขียนแล้วหัวเราะเหมือนเสียสติ

นักฆ่าที่ชื่อเงินดำเหวินคนนี้รู้จักอ่อนของผม เขาเอาเพื่อนผม
ทั้งสามคนที่สลบอยู่มาข่มขู่ให้ผมเขียนเนื้อหาส่วนที่สมาชิกทั้งหมด
ของ 'หรัน' และชื่อหวังเจ่อตายอนาถ

เขาคิดจะให้ผมใช้ตัวอักษรของผมเองมา...ลบหลู่ผม

คนทั่วไปอาจรู้สึกว่าการเขียนไปแบบนี้ก็ไม่เห็นเป็นไร ก็ถือเสียว่า
เขียนนิยาย แต่สำหรับนักเขียน ผมไม่อาจเขียนตามความคิดของตัวเอง
ได้ แถมยังต้องใช้พล็อตที่น่าสะอิดสะเอียนที่สุดไป 'ทำทารุณกรรม'
เพื่อนของผม นั่นเป็นการลบหลู่ครั้งยิ่งใหญ่ซะละครับ

เขาทำสำเร็จแล้ว

เขายั่วให้ผมโกรธสำเร็จแล้ว!

"เออละ! ต่อไปฉันต้องการให้แกเขียนฉากที่ผู้ชายทั้งฝูงรุมรังแก
ยัยเด็กที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะนั้น...อ้าย!" เขาเอ่ยด้วยหน้าตาแช่มชื่น

"อย่าได้คืบจะเอาศอก" ผมจ้องเขาอย่างเดือดดาล

"ฉันได้คืบจะเอาศอกแล้วไงล่ะ" เขาจ่อมีดสนามใส่ลำคอเพิงอวี
ที่หมดสติอยู่ "ฉันให้แกเลียพื้นรองเท้าฉัน แกยังต้องทำเลย ฮ่าๆ!"

ไอ้เวรเงินตำเหวนี้ทำผมโกรธจัดจริงๆ แล้วครับ

ผมหันแก้อี๋ไปทางเขา จ้องเขาอย่างเอาจริงเอางัง "แค่ให้ฉันเขียน
จะสนุกตรงไหน แบบนี้นายก็สะใจแล้วเหรห เรามา...เล่นเกมกันดีกว่า"

เขาหลับหัวของตัวเองที่ตัดผมแบบเดียวกับพระเอกหนังเรื่องคนตัดคน
ขณะครุ่นคิด

"นายบอกเองไม่ใช่เหรว่านายเขียนดีกว่าฉันชัดๆ แต่ไม่มีคนเห็น
คุณค่านาย เด็กข้างถนนอย่างฉันดันได้รับความนิยมมากกว่า นาย
รู้สึกว่่าช่างไม่มีเหตุผลเอาซะเลยไม่ใช่หรือไง จันท่าโมนายไม่มาเล่นเกม
กับฉัน เอาชนะฉันให้ได้อย่างแท้จริงล่ะ" ผมชี้เขา จากนั้นก็ชี้ตัวเอง
"นายข่มขู่ฉันแบบนี้ก็ได้แค่สะใจชั่วครั้งชั่วคราว แต่ไม่ใช่ความสุข
ที่แท้จริง"

"ความสุขที่แท้จริง คือฉัน..." เขาเอ่ยด้วยรอยยิ้ม "เอาชนะแก!"

ผมพยักหน้า

เขายิ้มเจ้าเล่ห์

"แกอยากเล่นเกมอะไร"

ผมคิดจะหยิบของบางอย่างจากกระเป๋าเสื้อตัวนอก แต่เขา
รีบยกปิ่นจ่อผมทันที

"ปิ่นฉันโดนนายยึดไปแล้ว จะเอาอาวุธมาจากไหนเล่า" ผมหยิบ
มือถือนอกจากกระเป๋า "ตอนแรกฉันว่าจะเขียนเกมนี้ลงในหนังสือนิยาย

เล่มใหม่ แต่ตอนนี้ฉันจะเอามาเล่นกับนาย...เกมคนจริง!"

"หึๆ ย่าแม่งอ้ย อย่าเห็นฉันเป็นไอ้โง่ไปหน่อยเลย แกว่งแผนอะไร
จะเล่นเกมอะไร" ปั่นเขายังจ่ออยู่ที่ผม

"เรามาเล่น...'เกมโทรฆณะ'!"

"แกนี่มันนักเขียนปัญญาอ่อน..." เขายิ้ม "เหมือนจะน่าสนุกนี่"

ผมรู้ว่าเขาต้องเล่นแน่ เพราะว่าเขา 'ถือไฟเหนือกว่าทุกด้าน'

"เราผลักดันโทรหาเบอร์ที่เรากำหนดเอง ในสิบแปดวินาที
ห้ามมีคนรับ ถ้ามีคนรับสาย..." ผมยกมือทำท่าป็นยิงขมับ "ปัง!
ตายทันที!"

'คลังข้อมูลโลกนักฆ่า'

หน่วยงาน : ทรัน

ชื่อ-สกุล : เหลียงจยาเว

ฉายา : เปยคู

อาชีพเดิม : นักเขียนนิยาย

ส่วนสูง : 180 เซนติเมตร

ข้อมูลโดยสังเขป : ไม่มีทักษะพิเศษ ชอบใช้สมองฆ่าคน
จะทำความเข้าใจเบื้องหลังและเรื่องราวของผู้ว่าจ้างก่อน
จึงจะตัดสินใจว่าจะรับ 'งาน' หรือไม่ ไม่ฆ่าผู้หญิงคือหลักการ
ของเขา ปืนพกประจำตัวคือ M1911 ที่มีอักษร 'Gold Cup
National Match' สลักไว้ ต่อมาได้ปืน S&W M500 ซึ่งเป็น
ปืนประจำตัวของสื่อฮวงมา ใช้อารมณ์มากเกินไปคือข้อด้อย
ของเขา ขณะเดียวกันก็เป็นข้อดีซึ่งมีอยู่ไม่มากของเขาด้วย

'คลังข้อมูลโลกนักฆ่า'

หน่วยงาน : สหคัมลั่งสังหาร

ชื่อ-สกุล : เงินชื่อจาง

ฉายา : เงินดำเหวิน

อาชีพเดิม : บรรณารักษ์ห้องสมุด/นักเขียน

ส่วนสูง : 177 เซนติเมตร

ข้อมูลโดยสังเขป : ชายผู้สวมแว่นตากกรอบดำ ไว้ทรงผมเหมือนพระเอกหนังเรื่องคนตัดคน ขึ้นชื่อการเขียน ทว่ากลับชิงชังนักเขียนคนอื่นๆ พฤติกรรมและผลงานเขียนบ้าคลั่งพอกันเสียตายที่ผลงานมียอดขายแย่มากตลอด จุดแข็งคือการใช้ตรรกะวิเคราะห์การเคลื่อนไหวต่อไปของคนอื่น ฆ่าคนอย่างง่ายดายราวเขียนนิยาย ไม่มีความรู้สึกแม้แต่ชนิดเดียว ไม่ไว้มิตรได้ดีขาด 'ย่าแม่งเอ๊ย' คือคำพูดติดปากของเขา

'คุณมีศัตรูที่อยากเอาชนะมากๆ ที่กำลังมีชีวิตที่ดีอยู่หรือเปล่า'

(3)

อาคารสองอี ศูนย์โพนิกส์

บนดาดฟ้าของสิ่งปลูกสร้างหลังที่อยู่ท้ายสุดของไซแอนซ์ปาร์ก

ชายสุดแข็งแกร่งสองคนซึ่งครอบครอง 'ยีนสู้รบ' พี่น้องต่างแม่

สองคนซึ่งเกิดจากการทำเด็กหลอดแก้วกำลังประจันหน้ากันอยู่

ชื่อหวังเจ่อแห่งองค์กรนักฆ่าและตัวเนืองหลงแห่งสมาคมซาเซิง

"นายจะฆ่าอั้งเสวี่?" ชื่อหวังเจ่อถาม

"ใช่" ตัวนเหิงหลงตอบ

"งั้นนายต้องผ่านด่านนี้ไปก่อน" ชื่อหวังเจ่อถอดเสื้อสูทแบรนต์เนม
บนร่างออก

"ฉันท้าวันนี้มานานแล้วเหมือนกัน" ตัวนเหิงหลงถอดเสื้อคลุมออก
เช่นกัน

"คืนนี้ฉันจะเอาชนะนาย"

"นายมีคุณสมบัติอะไรมาทำให้ฉัน...แพ้"

"เดี่ยวจะให้นายได้เห็น 'คุณสมบัติ' ของฉัน"

ทันทีที่ชื่อหวังเจ่อเอ่ยจบก็ลงมือโจมตีอย่างรวดเร็ว เขาไม่เคยคิด
ยอมกำลังเลยสักนิด ม่านตาทั้งสองข้างกลายเป็น...สีส้ม!

นั่นคือ 'พลังเนตร' ของผู้ครอบครองยีนสู้รบ!

ตัวนเหิงหลงใช้ท่อนแขนรับกำปั้นหนักหน่วงของชื่อหวังเจ่อ
ลมจากหมัดกระพือจากตำแหน่งของทั้งสอง เกิดเป็นกระแสอากาศรุนแรง
จนพัดข้าวของที่อยู่บนคานฟ้าล้ม

"ก้าวหน้าไปเยอะนี่!" ตัวนเหิงหลงเอ่ยยิ้มๆ

"แหละ"

ชื่อหวังเจ่อโจมตีตัวนเหิงหลงอย่างต่อเนื่อง กำปั้นอันทรงพลัง
บีบให้ตัวนเหิงหลงถอยกรูด ขณะเดียวกันก็บีบให้อีกฝ่ายจำต้องใช้
'พลังเนตร' เช่นกัน

ชายสองคนผู้เคยใช้ 'พลังเนตร' เอาชนะผู้ใต้หลังเห่า นักฆ่าสองคน
ผู้มีดวงตาสีส้ม...

ที่สุดปะทะที่สุดของจริง!

ตัวนเหิงหลงไม่ได้รับกระบวนท่าของอีกฝ่าย แต่อาศัยศักยภาพ

พิเศษ 'ตัวรับไฟฟ้า' หลบการโจมตี จากนั้นก็เหวี่ยงกำปั้นหนักหน่วงใส่ร่างชื่อหวังเจ่อ

"ความเจ็บแบบนี้ ค่อนข้างเหมือนเคยเจอหรือเปล่า" ตัวนเหิงหลงยิ้มชั่วร้าย

"นิดๆ"

ชื่อหวังเจ่อคารวะตอบด้วยอีกหนึ่งหมัด ตัวนเหิงหลงถอยหลบอย่างง่ายดายอีกครั้ง

ค่อนข้างเหมือนเคยเจอ?

เมื่อตอนพวกเขาายังเด็กก็เคยสู้กันหลายครั้ง ตัวนเหิงหลงเคยเล่นงานชื่อหวังเจ่อแรงๆ เหมือนตอนนี้ ทว่าเวลานี้ชื่อหวังเจ่อ...แข็งแกร่งขึ้นแล้ว!

"ทำไมต้องฆ่าอั้งเสวี่" ชื่อหวังเจ่อไม่ยอมให้อีกฝ่ายมีโอกาสพักหายใจจึงลงมือต่อเนื่อง

"นายถามฉันหรือถามบุคลิกใหม่ในร่างฉันล่ะ?" ตัวนเหิงหลงยังคงหลบได้สบายๆ

การปราศจากศัตรูนั้นเดียวดายที่สุด

ตัวนเหิงหลงรู้ว่าตัวเองไม่มีทางทำร้ายชื่อหวังเจ่อผู้เป็นน้องชายแท้ๆ จนถึงตายอย่างแล้งน้ำใจได้ จึงตัดสินใจใช้วิธี 'เพิ่มบุคลิก' มาเปลี่ยนแปลงตัวเอง

เขาในตอนนีไ้ศัตรูอย่างแท้จริง

เขาเป็นหนึ่งในนักฆ่า 'เพิ่มบุคลิก' ผู้มีสองบุคลิกดำรงอยู่คู่กัน

"แน่ล่ะว่าถาม..." ชื่อหวังเจ่อชะงักหมัด จากนั้นก็เอ่ยว่า

" 'นาย' คนเดิม!"

จังหวะที่ชื่อหวังเจ่อเอ่ยคำว่า 'นาย'...

ท้องผิ่ข้างของตัวนเหิงหลงก็โดนหมัด!

"อะไรกัน!" ตัวนเหิงหลงแปลกใจสุดขีด

"หรือนายคิดว่าหลายปีที่ผ่านมาฉันไม่เคยคิดหาทางเอาชนะนายเลย?" ซื่อหวังเจ๋อขัดคำถามซ้ำซ้ำกับตัวนเหิงหลงอีกครั้ง

ซื่อหวังเจ๋อใช้วิธีอะไรบงกทความสามารถในการรับรู้กระแสไฟฟ้าของตัวนเหิงหลงจนทำให้เขาไม่อาจหลบการโจมตีอันรุนแรงได้?

"หึ" เป็นคู่ต่อสู้ชั้นยอดอย่างที่คิดไว้เลย" ตัวนเหิงหลงปาดเลือดที่มุมปาก ก่อนเอ่ยด้วยรอยยิ้มว่า "เอาอีก!"

พวกเขาเข้าห้ำหั่นกันอีกครั้ง! ไม่ตายไม่เลิก!

เสียงเบายิ่งนัก

การต่อสู้ของนักฆ่าที่แข็งแกร่งที่สุดสองคนกลับได้ยินเพียงเสียงลมจากกำปั้นพวกเขาเท่านั้น กำปั้นก่อให้เกิดกระแสอากาศ สภาพรอบๆ คาดฟ้านั้น นอกจากวัตถุบางชิ้นที่ถูกลมพัดล้ม อย่างอื่นที่เหลือก็อยู่ในสภาพเดิมไม่เปลี่ยนแปลง พวกเขาเป็นนักฆ่าจำพวกเดียวกัน เป็นจำพวกที่สังหารเป้าหมายทั้งได้โดยไร้สัมผัสเสียง เป็น...นักฆ่าที่น่า สะพรึง กลัว!

เวลานี้จู่ๆ ตัวนเหิงหลงก็ตอบคำถามของซื่อหวังเจ๋อ

"เพราะว่าเธอเป็น 'ยีนสู้รบ' ที่...ล้มเหลว"

แนะนำศักยภาพพิเศษ

'พลังเนตร'

พลังเฉพาะตัวของผู้ครอบครอง 'ยีนสู้รบ' ขณะใช้พลัง ม่านตาจะกลายเป็นสีส้ม พลังกำลังจะเพิ่มสูงขึ้นหลายเท่าตัว หลักการคือเมื่อนุษย์ตกอยู่ในวิกฤตจะใช้พลังกำลัง อันน่าทึ่งได้ เช่นในช่วงหน้าสิ่วหน้าขวานที่หลานถูกทับอยู่ใต้ท้องรถ ยายแก่ๆ จะฮึดยกรถเพื่อช่วยหลานได้ 'พลังเนตร' ก็คือปรากฏการณ์ที่แรงฮึดลักษณะนี้ระเบิดออกมา ทว่า พลังกำลังนี้คงอยู่ได้เพียงไม่กี่วินาทีในคนทั่วไป ช้ายังอยู่เหนือการควบคุม ส่วนผู้มี 'ยีนสู้รบ' กลับคงพลังได้นานกว่า และควบคุมตัวเองได้ด้วย

ผู้มีศักยภาพพิเศษ : ซื่อหวังเจ้อ ต้วนเหิงหลง กุอิ่งเสวี่ย (ลักษณะแฝง)

'ตัวรับไฟฟ้า'

ไม่ต้องอาศัยประสาทสัมผัสทั้งห้าอย่างการมองเห็น สัมผัส รับรส และดมกลิ่นในการล่าเหยื่อ ทว่าใช้ 'สัมผัสที่หก อย่างหนึ่งซึ่งคล้ายกับฉลาม' ในการล่าสังหาร นักวิทยาศาสตร์ เรียกมันว่า 'ตัวรับไฟฟ้า'

ในหูชั้นในของผู้มีศักยภาพพิเศษนี้จะมีปลายประสาทรับความรู้สึกชนิดหนึ่งที่ชื่อว่า 'แอมพูลลาของลอเรนซินี (Ampullae of Lorenzini)' ซึ่งจะส่งข้อมูลการรับรู้ไปยังสมองส่วนที่เกี่ยวข้อง ขอเพียงเป็นสิ่งมีชีวิตที่ยังไม่ตายการทำงานของกล้ามเนื้อหรือการสัมผัสวัตถุอื่นจะก่อให้เกิดกระแสไฟฟ้าอ่อนๆ แอมพูลลาของลอเรนซินีเป็นเหมือนระบบเรดาร์ที่ตรวจจับกระแสไฟฟ้าอ่อนๆ ในบริเวณแวดล้อมได้ด้วยเหตุนี้ผู้มีตัวรับไฟฟ้าไม่ต้องมองและไม่ต้องฟังก็สามารถรับรู้ตำแหน่งและภาพของศัตรูได้เสมือนมีภาพวาดทรายปรากฏในสมอง โดยอาศัยเพียงการเคลื่อนไหวหรือแม้แต่การเต้นของหัวใจของศัตรู

ผู้มีศักยภาพพิเศษ : ตัวนึ่งหลง

'คลังข้อมูลโลกนักฆ่า'

หน่วยงาน : องค์การนักฆ่า

ชื่อ-สกุล : โจวจวินหล่าง

ฉายา : ชื่อหวังเจ้อ

อาชีพเดิม : ซีอีโอบริษัทในตลาดหลักทรัพย์

ส่วนสูง : 180 เซนติเมตร

ข้อมูลโดยสังเขป : เป็นผู้มี 'ยีนสู้รบ' หน้าตาหล่อเหลาคมคาย มีสง่าราศี เปล่งประกายแห่งความเป็นราชัน รับเฉพาะภารกิจระดับ S ขึ้นไปเท่านั้น รักรถยนต์ลัมโบร์กินีสีส้มของตัวเองเป็นที่สุด เขาเชี่ยวชาญอาวุธทุกชนิด มีดประจำตัวคือ Strider BT-SS ลายเสือ ปืนพกประจำตัวคือ Beretta 90-Two ว่องไวอย่างน่าทึ่ง ปฏิบัติตบสนองเหนือคนทั่วไป มี 'พลังเนตร' ซึ่งปรากฏขึ้นเพราะ 'ยีนสู้รบ' มีอายาเตะ เจริเป็นผู้จัดการและเลขาฯ ส่วนตัว

'คลังข้อมูลโลกนักฆ่า'

หน่วยงาน : สมาคมซาเชิง

ชื่อ-สกุล : ตัวนจื่อหลง

ฉายา : ตัวนเหิงหลง

อาชีพเดิม : ไม่มีอาชีพ

ส่วนสูง : 185 เซนติเมตร

ข้อมูลโดยสังเขป : เป็นผู้ครอบครอง 'พลังเนตร' ซึ่งปรากฏขึ้นเพราะ 'ยีนสู้รบ' มีเครารกครีมี ชอบคาบหนูหรี เป็นนักฆ่าสายใช้กำลัง มีอวัยวะชนิดหนึ่งซึ่งเป็น 'ตัวรับไฟฟ้า' แบบเดียวกับฉลาม สามารถสัมผัสได้ถึงตำแหน่งที่แน่ชัดของ 'เหยื่อ' โดยอาศัยเพียงกระแสไฟฟ้าระดับอ่อน ซ้ำยังสัมผัสถึง 'ไฟฟ้าชีวภาพ' อย่างคล่องแคล่ว การหดตัวของกล้ามเนื้อหัวใจและอื่นๆ ได้อีกด้วย เขาเป็นชายผู้นำสะพริงกิ้วคนแรกที่เขาชนะชู้ได้หลังเฮาได้

'ฉันมีคุณสมบัติอะไรมาทำให้นายแพ้?

ฉันจะให้นายได้เห็นคุณสมบัติของฉัน'

(4)

"Hey! ตาแก่สองคนให้ฉันรับมือเอง" ชายคนหนึ่งกำลังถูไม้ภูมิ๋อ "นายถอยไปข้างๆ"

เขาก็คือชู้ได้หลังเฮาที่ 'กระหายศึก' มานาน!

เหวียนเวียตี้ที่อยู่ข้างเขาไม่ได้ส่งเสียง

"ฮ่าๆ! นายก็คือนักฆ่าหมายเลขศูนย์ในยุคฉัน? ได้ยินชื่อมิส 'ได้พบหน้า'นะเนี่ย!"

"เหล่าท่าน ดูท่าเราหวนคืนยุทธภพอีกครั้งก็นับว่าสนุกดีนะ" ชายผมขาวโพลนอีกคนกล่าว

พวกเขาคือนักฆ่าที่อุปถัมภ์กันมาก่อน ท่านจี้เทียนจี้และเทียนซังเหรินเจียน

สองวันก่อนขณะที่พวกเขากับเซียวจางเหรินเซิงเล่นไพ่บนกระดานกันอยู่ที่ปาซินเหล็งก็รู้แล้วว่าสาวแพรวนำยื่นจากร่างของพวกเขาไปสร้าง 'บุคลิก' พวกเขาจึงตัดสินใจไปตามจูเก๋อซือเจี้ย ผู้บริหารองค์กรนักฆ่า เพื่อทำความเข้าใจที่มาที่ไปของเรื่องทั้งหมด

แน่นอนว่าจูเก๋อซือเจี้ยไม่มีทางปล่อยโอกาสทำเงินนี้ไป นักฆ่าอาวุโสยุคก่อนที่รอดชีวิตมาถึงวันนี้คือเดิมพันชั้นยอด เขาเล่าเรื่องการ 'เพิ่มบุคลิก' ให้ผู้เฒ่าทั้งสามฟังอย่างละเอียด

หลังจากเซียวจางเหรินเซิง ท่านจี้เทียนจี้ และเทียนซังเหรินเจียน รู้เรื่องนี้ ความคิดแรกก็คือ... 'ต้องสั่งสอนเด็กสมัยนี้เสียหน่อย'

พวกเขา 'ตัวจริง' จะลงมือแล้ว

"ตาแก่! เลิกพล่ามซะที มาเถอะ!"

ชูไต้หลังเข้าถอดเสื้อคลุมซึ่งหนักเป็นพิเศษของเขาทิ้งลงพื้น เกิดเสียงกึกก้องเหมือนโลหะร่วงกระแทก มัดกล้ามทั่วร่างเขาแสดงให้เห็นถึงเรือนร่างที่ใกล้เคียงความสมบูรณ์แบบ สิ่งที่เขาตั้งใจได้ก็คือ ระหว่างอยู่ในคุกชูไต้หลังเข้าไม่ได้ปล่อยตัวเลยแม้แต่วันเดียว เขาเคียวกรำตัวเองอยู่เสมอ

ส่วนเหยียนเวียตี้ผู้ยืนอยู่ด้านข้างไม่มีทีท่าจะเข้าร่วมแต่อย่างใด แค่ออดอกยื่นดูเฉยๆ

"เริ่มเกมได้"

ซูได้หลังเข้าเปิดฉากโจมตี หมัดหนักหน่วงเหวี่ยงออกไปซัดเข้าใส่...

ร่างเหวียนเวียตี้!

เหวียนเวียตี้ไวกว่า เขามือกันกำปั้นทรงพลังของซูได้หลังเข้าไว้ได้

"นายทำอะไร" เขาขมวดคิ้ว

"ใครบอกว่าฉันจะช่วยนายเล่นงานตาแก่สองคนนี่ อีๆ จะเล่นก็เล่นด้วยกันสิ!" ซูได้หลังเข้าถึ้มเจ้าเล่ห์ "เรามา...สู้ตะลุมบอนกันสักยก!"

ใครก็คาดไม่ถึงว่าเขาจะเล่นงานเหวียนเวียตี้ก่อน ไซ่แล้วซูได้หลังเข้านั้นคือ 'สัตว์ประหลาด' ที่ไม่มีใครควบคุมได้ของจริง

"ฉันชอบ"

เหวียนเวียตี้เอ่ยออกมาสองคำแล้วก็ได้กลับทันควัน พร้อมกันนั้นทวนจี๋เทียนจื๊ยและเทียนซ่งเหวินเจียนก็เริ่มเปิดฉากจู่โจมเช่นกัน ทั้งสามเข้าเล่นงานซูได้หลังเข้าพร้อมกัน

ซูได้หลังเข้าใช้แขนทั้งสองกันการโจมตีจากทั้งสามไว้ มุมปากเผยอยิ้ม

"Hey! สู้แบบหนึ่งต่อสามไซ่มั้ย น่าสนุก!"

ในศึกที่พิพริภันท์ประวัติศาสตร์ เป่ย์คุเคยกล่าวว่าซูได้หลังเข้าเป็นนักฆ่าที่ประมาทศัตรูเกินไป เขาถึงเอาชนะได้

ถูกต้อง ซูได้หลังเข้าเป็นนักฆ่าโคตรระห่ำที่ชอบประมาทศัตรู ทว่านี่ก็แสดงให้เห็นว่า...

เขามีฝีมือมากพอที่จะประมาทศัตรู!

มาตาซูได้หลังเข้าพลันเปลี่ยนเป็นสีส้ม พลละกำลังและความเร็วพุ่งสูงขึ้นแบบก้าวกระโดด เขาปล่อยไปสามหมัดซัดเข้าหาทั้งสามคน

อย่างแม่นยำ ในจำนวนสามคนมีเพียงทาจึ่เทียนจี้ผู้มีโชดประสาท
'อูตตมะ' คนเดียวที่ไม่โดนกำปั้น

ชายผู้เดิมทีมี 'ยืนชั่วร้าย' ขณะนี้นับร่างกลับปรากฏ 'ยืนสู้รบ'
ออกมาพร้อมกัน ประกอบกับเมื่ออยู่ในคุก ชูได้หลังเข้าก็เฝ้าพัฒนา
ความสามารถในการต่อสู้อย่างไม่หยุดยั้ง เขาในเวลานี้ไม่ว่าเทียบกับ
ตัวเองในช่วงไหนๆ ก็แข็งแกร่งยิ่งกว่า น่ากลัวยิ่งกว่า!

"ชูได้หลังเข้า ท่าทางนายจะมีฝีมือสำหรับเป็น 'หมายเลขศูนย์'
จริงๆ ด้วยนะนี่" ทาจึ่เทียนจี้ฮ้อมไปอยู่ข้างหลังเขาอย่างรวดเร็ว
เตรียมพร้อมโจมตี

"แน่น่อน!"

ทาจึ่เทียนจี้คิดไม่ถึงว่าชูได้หลังเข้าจะเคลื่อนไหวรูปแบบเดียวกัน
เขาฮ้อมไปอยู่ข้างหลังทาจึ่เทียนจี้เช่นกัน

ทาจึ่เทียนจี้ไม่ทันได้ประหลาดใจแม้แต่ครั้งวินาที กำปั้นหนักๆ
ก็เหวี่ยงเข้าผ่านหลังเขาแล้ว!

"อึก!"

"แก่แล้วเหรือ อิดชะมัด!"

ที่นี้นักฆ่าทั้งสามคนก็โดนเขาโจมตีกันถ้วนหน้าแล้ว

ชูได้หลังเข้ายืนตรงกลางประหนึ่งยักษ์ใหญ่ มองสามคนที่บาดเจ็บ

"ดูท่า..." เขาถ่มน้ำลาย "ใช้แรงแค่ครั้งเดียวก็เรียบร้อยแล้ว ฮี้ๆ"

หากตัวนเหิงหลงคือสัญลักษณ์แทนความไร้เทียมทานในหมู่มนุษย์
เช่นนั้นพละกำลังของชูได้หลังเข้าก็...

ทำลายล้างโลกได้อย่างแน่นอน!

แนะนำศักยภาพพิเศษ

'อุตตมะ'

อุตตมะคือ 'โสตประสาท' ชนิดหนึ่ง หนึ่งในสิ่งมีชีวิตที่โสตประสาทดีที่สุดในโลกก็คือค้างคาวซึ่งมีระบบ 'ระบุตำแหน่งจากเสียงสะท้อน' พิสัยการได้ยินของมันอยู่ที่สองร้อยสิบสองกิโลเฮิร์ตซ์ ทว่าสัตว์ที่โสตประสาทเหนือกว่าค้างคาวคือผีเสื้อกลางคืน

ผีเสื้อกลางคืนมีพิสัยการได้ยินถึงสามร้อยกิโลเฮิร์ตซ์มากกว่าค้างคาวถึงหนึ่งในสาม ผีเสื้อกลางคืนต้องคอยหนีจากค้างคาวซึ่งเป็นผู้ล่าจึงมีวิวัฒนาการเหนือชั้นเช่นนี้ ผู้มีศักยภาพพิเศษนี้สามารถใช้โสตประสาท 'อุตตมะ' หลบไม่ตายของนกฆ่าอื่นๆ ได้

ผู้มีศักยภาพพิเศษ : ทานจีเทียนจื๋ย

'คลังข้อมูลโลกนักฆ่า'

หน่วยงาน : องค์การนักฆ่า (เกษียณ)

ชื่อ-สกุล : ชูเออร์ไจ

ฉายา : ทานจีเทียนจื๋ย

อาชีพเดิม : คนถ่อเรือข้ามฟาก

ส่วนสูง : 175 เซนติเมตร

ข้อมูลโดยสังเขป : นักฆ่าเกษียณอายุ ปัจจุบันเป็นคนเรืออยู่ที่หลำมซำงไห่ว มีโสตประสาท 'อุตตมะ' สามารถหลบหลีกการโจมตีของนักฆ่าคนอื่นได้อย่างง่ายดาย

'คลังข้อมูลโลกนักฆ่า'

หน่วยงาน : องค์การนักฆ่า (เกษียณ)

ชื่อ-สกุล : เงินสุ่ยซัง

ฉายา : เทียนซังเหรินเจียน

อาชีพเดิม : ชาวประมง

ส่วนสูง : 173 เซนติเมตร

ข้อมูลโดยสังเขป : นักฆ่าเกษียณอายุ ร่างกายอยู่ที่ปาซินหลัง
ผมขาวทั้งหัว ชื่นชอบการตกปลาและมีเบ็ดตกปลาเป็นอาวุธ

'คลังข้อมูลโลกนักฆ่า'

หน่วยงาน : ไม่แน่ชัด

ชื่อ-สกุล : หรวนป้อเหา

ฉายา : ชูใต้หลังเฮ่า

อาชีพเดิม : เจ้าหน้าที่พิพิธภัณฑ

ส่วนสูง : 183 เซนติเมตร

ข้อมูลโดยสังเขป : รูปร่างสูงใหญ่ นักฆ่าหมายเลขศูนย์
ในตำนาน จุดอ่อน...ณ ปัจจุบันยังไม่มี คำพูดติดปากของเขา
คือคำว่า 'Hey' ไม่ได้ตายในศึกที่พิพิธภัณฑประวัติศาสตร์
กระสุนคาอยู่ในสมอง มีความสามารถ 'ภาพลวงตาเหมือน
นาฬิกาหยุด' สามารถหลบกระสุนฟัน ขณะเดียวกันก็มี
'เย็นหัวร้าย' และดวงตาสีส้ม ขณะนี้ยังไม่ทราบสาเหตุที่แน่ชัด

'คลังข้อมูลโลกนักฆ่า'

หน่วยงาน : เทียนยวนเจิง

ชื่อ-สกุล : ไม่แน่ชัด

ฉายา : เหยยเนวียตี้

อาชีพเดิม : คนขับรถขนขยะ

ส่วนสูง : 183 เซนติเมตร

ข้อมูลโดยสังเขป : ไม่แน่ชัด

'คนที่มีปัญญาดูแคลนศัตรูได้'

อันดับแรกก็พิสูจน์แล้วว่าเขาแข็งแกร่งกว่าคู่ต่อสู้'

(5)

"ฮ้า นายนี้จริงๆ เลยน้า ลอกความสามารถของฉันทั้งทีก็น่าจะบอกกันมั่ง" ชายคนหนึ่งถือปืนลูกโมรันเก่าซ่อนอยู่หลังกำแพง

"ฉันนี่ว่านายตายไปแล้วซะอีก ฮ่าๆ!" ชายอีกคนซึ่งมีรอยสักเต็มร่างเอ่ยปนหัวเราะ "ถึงยังไบนายก็แก่ปุนนี้แล้ว อย่าโทษที่ฉันเข้าใจผิดเลย"

"ไม่ได้โทษนาย เปล่าเลย ฉันนะเป็นคนชอบอยู่เงียบๆ ทำเอานายนึกว่าฉันตายไปแล้ว ต้องขอโทษด้วยจริงๆ!"

ทันทีที่ขาดคำ เขาก็วิ่งอย่างรวดเร็วจากทางเดินอีกฟากมาถึงทางซ้ายของชายผู้มีรอยสัก!

เขาผู้ซ่อนกลิ่นอายและลมหายใจได้ชนิดไร้เสียง ไร้กลิ่น ก็คือนักฆ่าที่แข็งแกร่งที่สุดของยุคก่อน...เซียวจางเหรินเชิง!

ส่วนคู่ต่อสู้ของเขาก็คือชาอันไห่ที่ได้รับการเพิ่มบุคลิกของตัวเอง หลังจากชาอันไห่ล้มฉีเผิงตีบนทางจักรยานอ่าวโทโลแล้วก็มาying อาคารสิบหกดับเบิลยู จากนั้นก็เจอเข้ากับเชียวจางเหรินเซิง

เมื่อกระสุนเจาะเข้าแขนของชาอันไห่จากทางซ้าย เขาถึงรู้ตัวว่า ตำแหน่งของตัวเองโดนอีกฝ่ายรู้ตั้งนานแล้ว

"บ้าเอ๊ย!" เขาตะโกน จากนั้นก็รีบวิ่งหลบไปทางบันได

"อีกนิดหนึ่ง ยังขาดไปอีกนิดหนึ่งนะ" เชียวจางเหรินเซิงเอ่ยพลาง สายหัว "ศักยภาพพิเศษในการอำพราง 'กลืนอายุ' ของนายใช้ได้ไม่เลว เสียตายที่ยังคุมให้เหมาะเจาะไม่ได้"

ชาอันไห่โผล่หัวมองไปยังทิศที่เสียงดังขึ้น แต่เชียวจางเหรินเซิงหายไปแล้ว ดูจากเวลาที่อีกฝ่ายส่งเสียงพูด เขาไม่มีทางหายไปได้เร็วขนาดนั้น นี่มันเหมือนหายตัวได้แล้วทั้งไว้แค่เสียงอย่างนั้นแหละ

"ทางนี้!"

อีกฟากหนึ่ง กระสุนเจาะเข้าร่องชาอันไห่อีกนัด

ชาอันไห่คาดไม่ถึงเลยว่าเชียวจางเหรินเซิงจะวิ่งไปถึงอีกด้านแล้ว เขาได้แต่หนีออกจากกระยะโจมตีอีกครั้ง

ในใจเขามีข้อสงสัยเพียงอย่างเดียว...

ตาแกนี้ทำได้ยังไงวะ

เคลื่อนไหวได้เร็วระดับนี้ อย่าว่าแต่คนแก่เลย ต่อให้เป็นนักกีฬาตัวyoung ที่สมบูรณ์แข็งแรงก็ไม่แน่ว่าจะทำได้!

"ดูที่นายจะยังไม่เข้าใจสินะ ชาตินี้นายไม่มีวันก็อปี้ความสามารถของฉันได้! ฮ่าๆ!"

เชียวจางเหรินเซิง...

ตั้งฉายาว่าเชียวจางที่แปลว่าเหมเกริม แต่กลับมีนิสัยเก็บตัว จนถึง

ก่อนเกษียณเขาก็ถึงอันดับหนึ่งในตารางจัดอันดับนักฆ่ามาอย่างยาวนาน
ย่อมต้องมีเหตุผลและมีฝีมืออย่างแน่นอน

เขาบรรลุถึงขั้นสุดยอดของหลักที่ว่า 'นักฆ่าจะดูเหมือนนักฆ่าไม่ได้'
แล้ว!

ชาอันไห่เดือดจัด ตอนแรกเมื่อเขาเอาชนะฉีเฟิงตี้ได้ก็เรียก
ความมั่นใจกลับมาไม่น้อย เสียตายที่ตอนนี้ต้องมาเจอตัวจริงของ
คนที่เขา 'เพิ่มบุคลิก' ซึ่งเขาไม่มีทางสู้ได้เลย

"หาตำแหน่งของฉันเจอมัย... 'บุคลิก' ของฉัน ฮ่าๆ" เชียวจางเหรินเซิง
หัวเราะเจ้าเล่ห์อีกครั้ง รวากับว่าทุกอย่างอยู่ใต้การควบคุมของเขา

กลืนอาย พลังอันเป็นเอกลักษณ์ของเชียวจางเหรินเซิง เป็น
แบบเดียวกับที่ปลาหมึกพ่นน้ำหมึกสีดำออกมาทำให้ศัตรูไม่อาจรู้
ร่องรอยของมัน ส่วนเขาไม่ได้พ่นหมึก ทว่าเขาแผ่ไอชนิดหนึ่งออกมา
ทำให้ร่างกายของตนตัดขาดกับสภาพแวดล้อมรอบด้าน อำพราง
กลืนอายของตนไว้

แน่นอนว่าพลังอำพรางกลืนอายของผู้เฒ่าเชียวจางเหรินเซิง
ไม่ได้เรียบง่ายแค่นี้

มีดสั้นเล่มหนึ่งพุ่งลงมาจากเหนือบันได ปักเข้าที่แผ่นหลังชาอันไห่!

ชาอันไห่เหลียวหลัง แต่เชียวจางเหรินเซิงหายไปแล้ว เขา
หันกลับมาอีกที...เชียวจางเหรินเซิงก็โผล่มายืนเด่นเป็นสง่าอยู่ตรงหน้า
อีกฝ่ายยืนสองมือโพล่หลังส่งยิ้มให้ชาอันไห่อย่างสบายใจเฉิบ!

"เป็นไปได้ไง..."

มีดสั้นอีกเล่มปักลึกเข้าที่ท้องของชาอันไห่เรียบร้อยแล้ว

เร็วเกินไป...

ไม่ ปัญหาไม่ได้อยู่ที่ความเร็ว ระยะห่างที่วิ่งจากบันไดมาอยู่

ตรงหน้าซาอันให้ได้นั้นไม่ใช่แค่เร็วหรือ แต่ว่า...

'ไม่มีทางเป็นไปได้!'

เซียวจางเหรินเชิงไม่แม้แต่จะเห็งออกก็ชิงความได้เปรียบในการประลองครั้งนี้ได้แล้ว

"ฉันบอกแล้วไง ต่อให้นายได้ 'บุคลิก' ของฉันไป นายก็ไม่มีทางลอกท่า 'พลัง' ของฉันได้!"

รอยยิ้มเจือแววพลบโยนนั้นของเขาน่าสะพรึงกลัวกว่ารอยยิ้มไหนๆ!

แนะนำศักยภาพพิเศษ

'กลืนอายุ'

สามารถจุใจและหลบหลีกโดยอีกฝ่ายไม่อาจจับสังเกตได้ เช่นเดียวกับที่ปลาหมึกพ่นหมึกสีดำออกมาทำให้ศัตรูไม่อาจรู้ร่องรอยของตน แต่สำหรับผู้มีศักยภาพพิเศษนี้ไม่ได้พ่นหมึก ทว่าแผ่ไอโปร่งใสชนิดหนึ่งออกมา ทำให้ร่างกายของตนตัดขาดกับสภาพแวดล้อมรอบด้าน อำพรางกลืนอายุของตนไว้ แสงสว่างไม่มีผลต่อกลืนอายุ ดังนั้นจึงใช้ได้ทั้งกลางวันและกลางคืน ยิ่งเมื่ออยู่ในสถานที่มืดสลัว ความสามารถในการพรางตัวจะเพิ่มสูงขึ้น

ผู้มีศักยภาพพิเศษ : เซียวจางเหรินเชิง

'คลังข้อมูลโลกนักฆ่า'

หน่วยงาน : องค์การนักฆ่า (เกเซียน)

ฉายา : เชี่ยวจางเหรินเซิง

ชื่อ-สกุล : เจิ้งเหรินเซิง

อาชีพเดิม : ไม่มีอาชีพ

ส่วนสูง : 182 เซนติเมตร

ข้อมูลโดยสังเขป : นักฆ่าเกเซียนอายุ หน้าตาธรรมดาไม่โดดเด่น
ผมขาวเต็มหัว ละม้ายคล้ายคุณลุงที่เดินหมากรุกอยู่ตาม
สวนสาธารณะ ทว่ากลับเคยเป็นอันดับหนึ่งในตารางจัดอันดับ
นักฆ่า บรรลุถึงขั้นสุดยอดของหลักที่ว่า 'นักฆ่าจะดูเหมือน
นักฆ่าไม่ได้' มีความสามารถในการอำพรางกลิ่นอาย

'คลังข้อมูลโลกนักฆ่า'

หน่วยงาน : หน่วยลับสมาคมจงซา กลุ่มซิงโซ่ว (ถอนตัว
ชั่วคราว)

ชื่อ-สกุล : หวงต้าไห่

ฉายา : ซาอันไห่

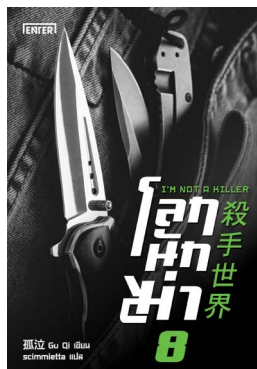
อาชีพเดิม : ศิษยาภิบาล/ชาวประมง

ส่วนสูง : 188 เซนติเมตร

ข้อมูลโดยสังเขป : ได้รับการเพิ่มบุคลิกของเชียวจางเหรินเซิง
จึงได้ครอบครองความสามารถในการอำพรางกลิ่นอายด้วย
มีรอยสักเต็มตัว ภายนอกคือศิษยาภิบาลผมขาวเคราขาว
ผู้เมตตา ด้านมืดกลับเป็นนักฆ่าที่ฆ่าคนเป็นผักปลา วิธีสังหาร
โหดเหี้ยมอำมหิต ชอบหันศพนับที่สุด ฐูปชิการ์เป็นนิสัย
หลังจากถูกสื่อฮวงเอาชนะก็ซ่อนตัวเป็นชาวประมงอยู่ที่ซิงเต่า
ภายหลังก็ออกโรงอีกครั้ง

'รอยยิ้มที่ชวนหนาวเยือกที่สุด
ก็คือรอยยิ้มที่ธรรมดาที่สุด'

(ติดตามอ่านต่อได้ในฉบับเต็ม)

ติดตามความสนุกเพิ่มเติมได้ที่

<http://store.jamsai.com/9786160625222.html>